

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/286/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514201411
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8514201411.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu : EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35724803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným : 1. X. O., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom A. XXX/XX, XXX XX X., t. č. B. J., B. B X P., T., občan SR, 2. F. O., nar. XX.X.XXXX, trvalo bytom A. XXX/XX, XXX XX X., t. č. B. J., B. B X P., T., občianka SR, 3. X. B., nar. XX.X.XXXX, bytom X. XXX, XXX XX K., občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Petrovská 10, 909 01 Skalica, IČO: 42 264 154, v konaní o zaplatenie 2.945,40 eur, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa, č. k. 2 C 171/2014-236 zo dňa 14.4.2015, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvého stupňa“) pripustil, aby sa konania na strane žalovaných ako vedľajší účastník zúčastnilo Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Petrovská 10, 909 01 Skalica, IČO: 42 264 154.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.945,40 eur s príslušenstvom a nahradiť mu trovy konania. Písomným podaním doručeným súdu dňa 26.6.2014 Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ oznámilo súdu vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej. Výzvou zo dňa 27.2.2015 prvostupňový súd vyzval žalovaných, aby do termínu pojednávania oznámili, či súhlasia so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na ich strane. Žalovaní na výzvu nijako nereagovali a výslovný nesúhlas na vstup vedľajšieho účastníka neudelili. Vzhľadom na splnenie procesných podmienok podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako aj s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 5.2.2013, sp. zn. 3 Cdo 188/2012.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Poukázal na to, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil. Domnieval sa, že § 93 ods. 3 O.s.p. jednoznačne stanovuje súhlas hlavného účastníka a absenciu súhlasu nemožno nahradiť ani výzvou zo strany súdu. Vzhľadom na to, že Združenie takýto súhlas do dnešného dňa nepredložilo, nespĺnilo podmienky na vznik vedľajšieho účasti v predmetnom konaní. Nečinnosť žalovaných nemožno vyhodnotiť ako súhlas, pretože § 93 ods. 3 vyžaduje súhlas so vstupom. Navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a nepripustiť vstup vedľajšieho účastníka, pričom si zároveň uplatnil trovy odvolacieho konania, ktoré aj špecifikoval.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie v zmysle zásad upravených v § 212 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa združenie môže podať návrh na vydanie predbežného opatrenia podľa § 21 ods. 1 orgánu dozoru alebo návrh na začatie konania na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov, a to vrátane konania vo veci ochrany kolektívnych záujmov spotrebiteľov, alebo môže byť účastníkom konania

a) ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jeho činnosti alebo

b) je uvedené v zozname oprávnených osôb vedenom Európskou komisiou (ďalej len "zoznam oprávnených osôb"), bez toho, aby bolo dotknuté právo súdu preskúmať, či je tento subjekt oprávnený v danom prípade podať návrh na začatie konania.

Podľa § 25 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa združenie podľa odseku 1, môže na základe plnomocenstva zastupovať spotrebiteľa v konaniach pred štátnymi orgánmi o uplatňovaní jeho práv vrátane náhrady ujmy spôsobenej porušením práv spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 3 O.s.p. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 O.s.p. spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 93 ods. 1-4 O.s.p. účinného v čase oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe, ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Predovšetkým je potrebné konštatovať, z ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. plynie, že vedľajší účastník (vrátane právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu) môže do konania vstúpiť z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Vedľajší účastník je teda procesne samostatný, čo vyplýva aj z § 93 ods. 4 O.s.p.. Ak účastník, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje, vyjadrí nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania alebo s ďalším trvaním pôsobenia vedľajšieho účastníka v súdnom konaní, ide o návrh na vyriešenie prípustnosti vedľajšieho účastníctva a súd sa ním bude zaoberať po podaní takéhoto návrhu zo strany účastníka.

Je potrebné poukázať aj na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky (PL. ÚS 1/2014), v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky poukázal na to, že je potrebné pripomenúť aj záväzky Slovenskej republiky plynúce z práva Európskej únie, konkrétne Smernice Rady č. 93/13/EHS, v úvodnej časti ktorej Rada Európskych spoločenstiev deklaruje, že osoby a organizácie, ktoré majú oprávnený záujem na tejto záležitosti, musia mať prostriedky na podanie podnetu na začatie postupov týkajúcich sa zmluvných podmienok navrhovaných pre všeobecné uplatňovanie v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi a najmä nekalých podmienok buď pred súdom alebo správnym orgánom príslušným na rozhodnutie sťažnosti alebo na podanie návrhu na začatie príslušných súdnych konaní.

S prihladnutím na uvedené považoval Ústavný súd SR za odôvodnenú existenciu verejného záujmu na rozšírení okruhu subjektov, ktoré sa môžu stať vedľajšími účastníkmi súdneho konania, aj o právnické osoby, ktorých predmetom je ochrana práva podľa osobitného predpisu, ktoré sami o sebe nemajú

právny záujem na výsledku konania, svoju činnosť však vykonávajú v záujme ochrany práv niektorého z účastníkov konania alebo tretích osôb (napr. spotrebiteľov), ktorí sa pri ochrane svojich práv nachádzajú oproti druhej strane sporu spravidla v nevýhodnejšom postavení.

Z obsahu spisu navyše v danej veci plynie, že súd prvého stupňa platobný rozkaz nevydal, ale postupoval takým spôsobom, že predmetnú vec zaradil do registra C, teda do registra sporových konaní.

Možno súhlasiť s právnym názorom prvostupňového súdu, že aj vtedy, keď vstup do konania iniciuje samotný vedľajší účastník, majú účastníci právo vyjadriť sa k jeho úkonu, ktorým prejavil, že vstupuje do konania, a prípadne namietať neprípustnosť tohto vstupu. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa si výzvou žalovaným splnil povinnosť, kde žalovaní by mali možnosť namietať neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka na ich strane. Výzva na vyjadrenie bola žalovaným riadne doručená.

Zo spomínaného uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 5.2.2013, sp. zn. 3 Cdo 188/2012 jasne vyplýva záver, že absencia výslovného nesúhlasu účastníka konania, na ktorého strane by mal vystupovať, nebráni naplneniu samotného účelu jeho účasti ako vedľajšieho účastníka v konaní. Konštatoval to napokon aj žalobca vo svojom odvolaní, keď uviedol, že „skutočnosť, že vôľu vstúpiť do určitého konania prejaví právnická osoba, činnosť ktorej je zameraná na ochranu práv spotrebiteľa, neznamená, že spotrebiteľ musí s jej vstupom do konania súhlasiť“.

Odvolací súd preto v zhode s právnym názorom súdu prvého stupňa uzatvára, že v predmetnej veci sú splnené procesné podmienky na vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaných tak, ako to predpokladá § 93 ods. 2 O.s.p..

S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.